

BETIRAKO IPUIÑAK

(4n. SARIA)

DOMU SANTU

Helen Bigest irurogei urterantza doan emakume alargun bat dogu. Antzik izan ez arren, ondo jagoten da-eta.

Umeentzako ipuiñak idazten dituan idazle ospetsu bat ere bada, eta here liburu barri baten aurkezpena dala-ta, New York-en dago berbaldi bat emoten.

Ikusleen artean; editorak, liburuen negozio munduan murgilduta ainbat ejekutibo eta idazlearen jarraitzaille batzuk aurkitzen dira. Berbaldia amaitu dau eta berrogei urte inguruko emakume bat urreratu jako:

- Kaixo. Helen Bigest anderea. Nire semetxoak zuk idatzitako liburu guztiak daukaz etxean eta azken au eskeiñiko dautsagu, zuk zeuk pertsonalki geure etxera etorrira? Bera gaixorik dago eta ezin izan da emen egon, bestela pozik etorriko zan.

Helen. adi geratu jako emakumerari eta auxe erantzun dautso:

- Ez dakit anderea, neure errepresentanteagaz kontsultatu bear dot, arratsaldeko bederatzietako egazkiñean joatekotan nago Los Angeles'era eta, denbora'rekin justu samar ibiliko naiz.

Helen'ek errerepresentatea'ri itaundu dautso, eta onek buruarekin ezetz egiten ebala ikusi dau emakumeak.

Helen'ek azkenik:

- Ez, ezin dot, egazkiña artu bearrean nago eta eziñezkoa jat.

Orduan andereak:

- Mesedez, Helen Bigest anderea, emendik urbil bizi naiz eta neure etxera sartu-urten bat egin ezkeronaikoa izango litzateke. Gure Alan txikia oso gaixorik dago eta egiozu mesedetxo ori.

- Ea ba, ondo dago, emango al daustazu elbidea?

- Bai; "East Harlem Avenue", 10. zenbakia.

- Aztu baiño leenago, zein da zure izena?

- Carol Hackman daukot izena, Helen anderea.

- Ederto!, 7'terdietan pasatuko naiz zure etxetik, azkar ibilli ezkerona uste dot arrapatuko dodala bederatzietako egazkiña.

Helen'ek ez eban ezertariko pegarik izan, Hack-

man sendiaren etxea aurkitzeko, bereala aurkitu eban, eta txirriña jo orduko, Carol'ek ireki eutson ate.

- Kaixo Bigest anderea! Eskerrik asko etortzearen.

- Kaixo! zuri ere Carol, eta mesedez dei nazazu Helen soillik, orrenbesterako lagunak bagara-ta.

- Sartu barrura, ementxe dago Alan txikia.

Helen sartu zan Alan txikiaren gelara, eta an zegoen zortzi urteko mutikotxu bat, tuboz beterik eta barbarik egiten ez ebala.

Helen arritu egin zan asieran baiña gero apurka-apurka berba egiten asi jakon mutikoari.

- Kaixo Alan! Liburutxo bat ekarri dautsut. "Oianeko biztanleak" titulatzan da eta gaiñera, zuretzat dedikatoria bat ipiñi dot: "Alan Hackman, irakurle fiñari biotz-biotzez, Helen Bigest'ek".

- Entzuten al nau? Itaunduten dautso Helen'ek Carol' eri.

Eta Carol'ek:

- Medikuek ezin dala jakin egoera katatoniko baten dagoan pertsonak entzun leikean ala ez esan dauste, baiña nik uste dot entzuten dauela.

Helen'ek ipuiña irakurri eutson astiro-astiro, eta ikusten eban Alan'en begiek dizdira bat jaurtitzan ebela. Bazekian bere biotzean, ipuiña entzuteko gai zala.

Ipuña irakurtzea bukatu eban Helen'ek, eta agurtu aurretik, Alan'eri musu bat emonaz zutundu egin zan.

- Ederto Carol!, joan-bearra daukot, gustu aundia izan dot ona etortzean eta itxaroten dot Alan sendatuko dala noiz-bait. Orduan itzuliko naiz barrira, beste ikustalditxo bat egitera.

Carol'ek begietan negarra eukola, zera igorri eutson Helen'i:

- Helen, osagilleek ez dauela luzarorako bizirik baiezatu dabe aste onetan. Nik ez dot uste Alan'ek il bear dauanik, ain txikia da oraindik!

Helen atsekabe aundiz agurtu zan Carol Hackman andereaz, asko sentitzen dauela esanaz.

Bost ordutako bidaia egin ostean, Helen nekaturik iritsi da Los Angeles'en daukon bere etxera. Leku

bakarti eta baketsu baten aurkitzen da bere etxea, argitsu eta ondo zaindurik daukozala etxe-aurreko lorategia eta etxe-inguruan daukozan apainkiak eta bestelako gauza dotoreak.

Kafe bat artzen dagoala sutondoan, liburu bat irakurtzen, zaratatxo bat entzun dau beeko egongelan, baiña ez dautso aparteko arretarik eskaiñi.

Andik gutxira barriro, barre batzuk entzun ditu eta jarraian oiñ-otsak.

Barreak umeenak zirala emon dautso antza. Zutundu da eta etxeko batea ipiñiz, or doa eskillaratan beera.

- Nor dabil or?

Iñork ez eban erantzuten. Alako batean kristalotsa sukaldean. Begiratzera joan da eta beisbol'eko pelota bat ikusi dau sukaldearen erdi-erdian.

- Nor ibili daiteke gaueko ordu oneitan beisbol'era jolasten? Ene Jesus, ume barrabanok!

Bere gelara doala, len irakurten egondako liburua barriro irakurteko asmoz, gauza bategaz konturatzen da.

Beko egon-gelan dagoan "sofa" edo besa-aulki gaiñean, bere liburuetariko bat dagoala.

- Ene!, nola utzi dot liburu au? Zartzaroa izango da.

Uste dau here baitan, gauzak aazten ari jakozalata. Artu dau liburua eta, "Oianeko biztanleak" zeritxon liburua zan. Esku-tartean dabilkiola ireki eta, ene!, bere arridurarako, Alan Hackman'eri goizean oparitu dautson liburua.

Argi ta garbi ageri dira berak ordu batzuk leenago idatzitako itzak, Alan'i liburutxoia dedikatuz, liburuaren lenengo orrian.

Helen'ek bi bider pentsatu barik artu dau urrutizkiñ-gida eta Hackman'darren urrutizkiñ zenbakia billatzen asi da.

Laister aurkitu ostean, deitu eta, Carol agertu jako urrutizkiñaren bestekaldean.

- Barkatu Carol gaueko ordu oneitan deitzearren, baiña Alan nire etxean aurkitzen dala uste dot. Goizean berari eskaiñi eta oparitutako liburutxoia zelan

agertu da bestela nire egon-gelako aulkian?

Carol'ek negar sotinka:

il - Ori eziñezkoa da Helen, Alan gaur goizean da-ta.

Arriduraz beterik, asko sentitzen dot, esan dau aots dardartiaz Helen'ek, begietatik negar malko isil ta garratzak darioezala.

- Ez dauko garrantzirik Carol, neure txarto ulertze bat izan da. Agur.

Helen'ek urrutizkiña eskegi eta dagoan lekutik barre batzuk entzuten ditu.

Umeen barreak dira. Bere liburua eskuetan daukola, egon-gelara urreratzen da eta gelaren erdian, Alan'en irudi bat ikusten dau. Irudia oso dizdiratsua da eta pentsa leike airean dabillega.

Alan'en alboan ume asko dagoz beean jesarrita.

- Helen Bigest anderea, diño Alan'ek, kontatuko al zeniguke ipuiñ bat mesedez?

- Mesedez, mesedez, Bigest anderea, errepikatzen dabe beste ume guztiek, kontatu ipuintxo bat.

Helen Bigest patxadatsu jesartzen da besaulkian eta:

- Bai ume lastanok, kontauko dautsuet ipuiñ bat, erantzuten dau pozezko irrifarre bategaz aurpegia piztuten jakola. Eta ez gaur bakarrik, nai izanez gero gauero kontatuko dautsuet ipuiñ bat, ene ume kuttinok.

Helen Bigest'en egon-gelan gauero biltzen ziran umetxoak ipuiñ bat kontatu dagitsen.

Eguno ere ez eutson Helen'ek egun aretan zer jaso zan iñori kontatu, are gutxiago gauero nola biltzen ziran bere egon-gelan difuntu egozan aurtxoak, zoro-etxe batera eroango ebela uste ebalako.

Baiña berak ondo ekian, bere ipuiñak ume aien arimak betirako bizirik mantentzeko gai zirala. Betirako ipuiñak zirala.

ASIER LEGARRETA

IRAKURLEAI OARRA

ZER aldizkariak eta EUSKERAZALEAK ALKARTEA'k ba-dauke Bilbao inguruan urteko arpidetza eskuratze-ko erea. Etxerik etxe joaten da kobratzaillea. Baiña gauzea ez da ain erreza errietan. Orregaitik eskari au egiten dautzuegu: Bialdu eiguzue txartel edo txeke bat. EUSKERAZALEAK ALKARTEA'ren izena ipiñi ta 2.000 pezeta dirala idatzita. Txartel ori sartu karta-azal baten eta gaiñean zuzenbidea ipiñi: EUSKERAZALEAK ALKARTEA.

Colon de Larreategi, 14, 2º, eskoia. 48001 BILBAO.

Eskerrik asko urtero zintzo-zintzo ordaintzen dozuen guztioi.